

at det forekommer mig, at Forholdet stiller sig paa en noget forskjellig Maade, saasnart man tager Hensyn til, at Gjærfabrikationen er en Industri, som har udviklet sig til et saadant Standpunkt, at den nu ikke alene har Betydning for vort Land som frembringende en indenlandsk Konsumegenstand, men at den tillige har stor Betydning for Landets Afsetning til Udlandet. Det er en Fabrikation, som ligger for vort Land, og som er naturlig for os, eftersom vi have det Raamateriale og alle de Hjælpebidler her i Landet, som høre til, for at Fabrikationen kan trives. Dersom vi nu imidlertid bestatte denne Fabrikation, saa er det jo klart, at vi betynde den med en Udgift til Statskassen fremfor, hvad vi gjøre ved al anden Fabrikation, hvoraf Produktet gaar til Udlandet. Vore Bestræbelser med Hensyn til den indenlandske Industri gaar jo ellers ud paa at lette og paa at bortffjerne de Tyngder, som ligge paa samme, saaledes at vi sætte den i Stand til, uden nogen som helst Beshyttelse af Staten, men ogsaa uden nogen Betyngelse fra Statens Side at kunne konkurrere med Udlandet. Vilde ærede Medlemmer f. Ex. lægge Mærke til, hvorledes vi opfyldte dette med Hensyn til Brændevinen, som er en indenlandsk Industrigenstand, saa vilde De se, at vi vel ganske vist bestattede den, men at vi tillige, dersom en Brændevinsbrænder kan afsætte sit Produkt til Udlandet, give ham ved Udførselen af hans Brændevin Godtgørelse for den fulde af ham derfor betalte Afgift. Dette er en retfærdig Handling, thi derved sætte vi ham i Stand til paa de udenlandske Markeder at kunne stille sig op ved Siden af andre Landes Brændevinsproducenter. Men Gjærfabrikanten kunne vi ikke give nogen saadan Godtgørelse. Hans Fabrikat er af den særegne Bessaffenhed, at en Udførselsgodtgørelse ikke kan tilstaa ham, og altsaa betynde vi ham ved en Bestatning af hans indenlandske Fabrikat til Statskassen i hans Konkurrence med Udlandet. Dette er allerede, som Forholdet nu stiller sig, en meget uheldig Sag; men ved en Forhøielse af Skatten vil det blive særdeles hæmmende. Jeg tror derfor, at ærede Medlemmer vilde kunne indse, at det virkelig er en Nødvendighed, naar man vil forhøie den nuværende Skat paa Brænde-

rierne, ligesom det er en Billighed, selv naar man ikke vil forhøie den, at befri Gjærfabrikationen for den særegne Tyngde, som derved falder paa den. At denne Fabrikation ikke er nogen ubetydelig Gjenstand, har jeg allerede igaaar tilladt mig at omtale. Naar det ærede Medlem for 9de Kred (Brasch) erklærede, at han i og for sig Intet vilde have imod blot at forhøie Bestatningen af Brænderierne, saa forstaaer jeg altsaa vel fuldkomment de patriotiske Beveeggrunde, som det ærede Medlem har dertil; men jeg maa bede det høie Thing om at overveje, om dette vil gaa an, om det vil være rigtigt, om det vil være forsvarligt, saasnart man derved kommer til at gaa vigtige indenlandske Interesser saa nær, som Tilfældet vilde blive ved et saadant Forslag. — Jeg maa endnu berøre et Punkt, som det samme ærede Medlem fremdrog, nemlig Spørgsmaalet om den Beshyttelse for Brænderierne, der have igjennem Tolden paa udenlandsk Brændevin. Jeg er fuldkomment enig med det ærede Medlem i, at den Beregning, som man har opstillet i saa Henseende, og hvorefter Landet derved skulde lide et aarligt Tab af 2 1/2 Million, er i det Grad overdreven og beror paa en urigtig Opfattelse af Forholdene. Men jeg kan dog ikke indrømme det ærede Medlem, at Beshyttelsen kun skulde være en 2 å 3 Skilling. Forskjellen mellem Brænderiafgiften og Tolden paa Brændevin er nemlig følgende. Brændevinsafgiften udgjør i Gjennemsnit 4 1/4 å 4 1/2 β . paa hver Pot 8 Graders Brændevin, medens Tolden paa den indførte Brændevin er 11 1/4 β . af Potten, og der er altsaa i Virkeligheden en Forskel af 7 β . i Afgiften af hver Pot Brændevin, eftersom Brændevinen indføres fra Udlandet, eller den produceres her i Landet. Men deraf følger ganske vist ikke, at hele denne Forskel falder paa Konsumenterne her i Landet. Det er dert, at Selttagelsen i hele Beregningen bestaar i enkelte Lider og i visse Aar, navnlig naar Prisene ere høie, nærmer det sig vel hertil, men i andre Aar er det anderledes og meget langt fra, at det fulde omtalte Beløb kommer til at hvile paa Konsumenterne. — Det samme ærede Medlem fremsatte endvidere den Bemærkning, at vor Brændevin maatte være dyrere